05/03/2019

Mesajul Patriarhului Ecumenic Bartolomeu la începutul Postului Mare 2019: „Ascetism este creștinismul întreg

Patriarhul Ecumenic Bartolomeu a transmis tradiționalul mesaj catehetic cu ocazia începutului Postului Mare 2019 cu scopul de a atrage atenția că asceza ortodoxă nu se referă doar la un grup restrâns de persoane ci este „un eveniment bisericesc” și o vocație comună pentru toți credincioșii fără excepție.

„Ascetism este creștinismul întreg”, afirmă Patriarhul Constantinopolului în mesajul făcut public de Patriarhia Ecumenică.

În mesaj, Sanctitatea Sa subliniază faptul că nevoințele ascetice nu sunt un scop în sine, ci ele ajută pe creștini să depășească voința proprie și să mute centrul vieții de la dorința individuală spre iubirea care „nu caută ale sale”.

El reamintește tuturor că „perioada postului este adăpată de bucuria Crucii și a Învierii”, îndemnând la o nevoință dusă cu bucurie, la rugăciune stăruitoare, la sprijin concret al celor în nevoi și la recunoștință față de Dumnezeu.

Mesajul catehetic al Patriarhului Ecumenic Bartolomeu la începutul Postului Mare

2019
†Bartolomeu
Prin mila lui Dumnezeu Arhiepiscop al Constantinopolului – Noua Romă și Patriarh Ecumenic,
Către plenitudinea Bisericii,
Harul și pacea Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos să fie cu voi cu toți, iar de la noi rugăciune, binecuvântare și iertare

Cu harul lui Dumnezeu, Dătătorul tuturor darurilor, am ajuns și anul acesta Sfântul și Marele Post, arena nevoințelor duhovnicești, pentru a ne curăța cu ajutorul Domnului prin rugăciune, post și smerenie și pentru a ne pregăti pentru trăirea în Dumnezeu a cinstitelor Pătimiri și a sărbătorii purtătoare de lumină a Învierii Mântuitorului Hristos.

Într-o lume cu multiple confuzii, experiența ascetică a Ortodoxiei reprezintă un bun duhovnicesc inestimabil, un izvor nesecat de cunoștință dumnezeiască și înțelepciune omenească.

Asceza cea binecuvântată, duhul căreia adapă întru totul modul nostru de viețuire – „ascetism este creștinismul întreg” – nu reprezintă privilegiul celor puțini sau al celor aleși, ci „un eveniment bisericesc”, un bun comun, o binecuvântare comună și o vocație comună pentru toți credincioșii fără excepție.

Desigur, nevoințele ascetice nu sunt un scop în sine. Principiul că „asceza există de dragul ascezei” nu este valid. Scopul ascezei este acela de a depăși voia proprie și „cugetul trupului”, mutarea centrului vieții de la dorința individuală și de la „drept” spre iubirea care „nu caută ale sale”, în conformitate cu mesajul biblic: „Nimeni să nu caute pe ale sale, ci fiecare pe ale aproapelui.” (1 Corinteni 10:24).

Acest duh domină întregul și lungul parcurs istoric al Ortodoxiei.

În Noul Materic întâlnim o minunată descriere a acestui etos al renunțării la „ale mele” în numele iubirii: „Venit-au odată nişte schiteni la maica Sara, iar ea le-a pus lor înainte un paner cu poame. Ei lăsând cele bune, mâncau pe cele putrede. Şi le-a zis lor: adevărat, schiteni sunteţi”!

Această înțelegere și utilizare jertfelnică a libertății este străină spiritului epocii noastre, care identifică libertatea cu revendicări și drepturi individuale.

Omul „autonom” contemporan nu ar fi mâncat fructele putrede, ci pe cele bune, fiind convins că astfel își exprimă și utilizează libertatea în mod autentic și responsabil.

Aici își are locul suprema valoare a concepției ortodoxe despre libertatea omului contemporan.

Este vorba despre o libertate care nu solicită, ci se împărtășește, nu insistă, ci se sacrifică.

Credinciosul ortodox cunoaște că autonomia și autosuficiența nu îl eliberează pe om de lanțurile egoului său, ale auto-realizării și auto-justificării.

Libertatea „cu care Hristos ne-a făcut liberi” (Galateni 5:1) activează puterile creative ale omului, se realizează ca negare a închiderii în sine, ca iubire necondiționată și comuniune a vieții.

Etosul ascetic ortodox nu cunoaște diviziuni și dualism; el nu respinge viața, ci mai degrabă o transformă. Viziunea dualistă și negarea lumii nu este un concept creștin. Adevăratul ascetism este luminos și filantropic.

Reprezintă o caracteristică a conștiinței de sine ortodoxe că perioada postului este adăpată de bucuria Crucii și a Învierii.

Nevoințele ascetice ale ortodocșilor, precum și întreaga noastră spiritualitate și viața liturgică transmit mireasma și lumina Învierii.

Crucea se află în centrul evlaviei ortodoxe, însă nu este punctul final de referință a vieții Bisericii. Aceasta este bucuria de negrăit a Învierii, iar calea către aceasta o reprezintă Crucea. În mod corespunzător, în perioada Postului Mare, chintesența experienței creștinilor ortodocși rămâne dorul după „învierea cea de obște”.

Rugați-vă, așadar, preacinstiți frați și surori, fii și fiice în Domnul, să ne învrednicim, cu harul și sprijinul de sus, cu mijlocirile Născătoarei de Dumnezeu, cea mai presus decât toți sfinții, și ale tuturor Sfinților să alergăm cursa Sfântului și Marelui Post într-un mod bineplăcut lui Hristos și cu bucurie în Hristos, nevoindu-ne cu bucurie, în ascultare față de canonul tradiției Bisericii, „nevoința comună” a postului ucigător de patimi, stăruind în rugăciune, ajutând pe cei care suferă și sunt în nevoi, iertând unii altora, „dând mulțumire pentru toate” (1 Tesaloniceni 5:18), ca să ajungem să ne închinăm cu bunăcuviință „Sfintelor și Mântuitoarelor și Înfricoșătoarelor Pătimiri” și Învierii celei purtătoare de viață a Domnului și Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, a Căruia fie slava și puterea și

mulțumirea în vecii nesfârșiți. Amin.

Al vostru rugător fierbinte către Dumnezeu,
†Bartolomeu al Constantinopolului

Traducere Basilica.ro

Foto credit: EPA / Robert Ghement

https://basilica.ro/mesajul-patriarhului-ecumenic-bartolomeu-la-inceputul-postului-mare-2019-ascetism-este-crestinismul-intreg/